

ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Δεσποτική ἑορτή τῶν Θεοφανείων ὡς μνήμη τῆς ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διά τήν ἀναίρεσιν τοῦ Προπατορικοῦ ἁμαρτήματος καί τήν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἐωρτάσθη μέ ὅλην τήν μεγαλοπρέπειαν καί λαμπρότητα της ὑπό τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τόν Ἰορδάνην ποταμόν τήν Παραμονήν, 5^η / 18^η Ἰανουαρίου 2010, καί εἰς τόν Πανίερὸν Νάον τῆς Ἀναστάσεως ἀνήμερα, τήν 6^η / 19^η Ἰανουαρίου 2010.

Τήν πρωΐαν τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, ὥραν 7.00 π.μ., ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ὑπό πάντων τῶν Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιερέων, ἱερομονάχων καί μοναχῶν καί τῶν ἐξ Ἑλλάδος παρεπιδημούντων Ἀρχιερέων, Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Σερβίων καί Κοζάνης κ. Παύλου, Τριμυθοῦντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Βαρνάβα, κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερὸν Νάον τῆς Ἀναστάσεως διὰ τῶν βαθμίδων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἀπό τό Πατριαρχεῖον.

Φθάσας εἰς τόν Νάον ὁ Μακαριώτατος, προσεκύνησεν εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον καί εἰσῆλθεν εἰς τό Καθολικόν. Ἐνταῦθα ἐνεδύθη τήν Πατριαρχικὴν αὐτοῦ στολήν ὡς καί οἱ συλλειτουργοί Αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς τήν Ἀρχιερατικὴν, ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἔψαλλον τό «Ἐπεφάνης σήμερον...» καί ἄλλους ὕμνους τῶν Θεοφανείων. Ἐνδυθεὶς ὁ Μακαριώτατος, ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ εἰς τό Καθολικόν, ψάλλων τό «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου Σου Κύριε...» καί ἀγιάζων τό ἐκκλησίασμα διὰ σταυροῦ περιέχοντος τό Τίμιον Ξύλον.

Ἦκολούθησεν ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυστοστόμου εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτοῦ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν παρεπιδημούντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Καισαριανῆς Βύρωνος & Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ, Σερβίων & Κοζάνης κ. Παύλου, Τριμυθοῦντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Βαρνάβα, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, ἱερομονάχων καί διακόνων καί πολλοῦ λαοῦ ἐν κατανύξει παρακολουθοῦντος τοὺς θεολογικωτάτους ὕμνους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑμνωδῶν ἁγίων Κοσμά τοῦ Μελωδοῦ, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Ὁ λαός οὗτος διὰ τῶν ὕμνων, τοῦ ἁγιασμοῦ καί τῆς θ. Λειτουργίας ἔζησε τό μυστήριον τῆς Θείας Ἐπιφανείας τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατὰ τήν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ Βάπτισιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῶν κωδῶνων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ρυθμικῶς καί πανηγυρικῶς κρουομένων, μετὰ τήν ἀπόλυσιν, ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ἐξεκίνησε διὰ τήν αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου. Οἱ ἀκολουθοῦντες προσκυνηταί, διὰ νά λάβουν τήν Πατριαρχικὴν εὐλογίαν, ἐπλήρωσαν τήν αἵθουσαν τοῦ Θρόνου ἀσφυκτικῶς. Τούτους προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος ἐόρτιον προσφώνησιν, ἔχουσιν οὕτως:

«Τό ἀληθινόν φῶς ἐπεφάνη, καί πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται. Βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίησι τόν ἁγιασμόν τῷ ὕδατι, καί ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον τό φαινόμενον καί ὑπέρ τούς οὐρανούς τό νοούμενον· διά λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τό Πνεῦμα· διά καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τά ἔργα Σου, Κύριε, δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἡ σωτήριος Χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐπεφάνη πᾶσιν ἀνθρώποις ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ κατὰ τό ὑπό τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀποτελεῖ, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός, φαινόμενον ἐπίγειον καί ὑπέρ τούς οὐρανούς νοούμενον.

Τοῦ σωτηριώδους τούτου μυστηρίου ἡξιώθημεν νά γίνωμεν κοινωνοί καί μέτοχοι καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί, τόσον διά τῆς προσκυνηματικῆς μας θεωρίας ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ κατὰ τήν χθεσινήν τελετήν τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, ὅσον καί διά τῆς σημερινῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεώς μας εἰς τόν Πανίερὸν Νάον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Μετά τοῦ ὑμνωδοῦ καί ἡμεῖς κράζομεν: «θαυμαστά καί μεγάλα τά ἔργα Σου, Κύριε». Καί τοῦτο διότι «διά καταδύσεως ἡ πρὸς Θεόν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται». Τοῦτο δέ σημαίνει ὅτι τό βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πλήρωμα πάσης δικαιοσύνης.

Μέ ἄλλα λόγια, διά τοῦ βαπτίσματος ὁ Χριστός ἀνακαινίσας καί ἀναπλάσας τόν ἐκ τῆς ἁμαρτίας παλαιωθέντα ἄνθρωπον ἐχάρισε εἰς αὐτόν τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀναγγέλλει καί εὐαγγελίζεται καί ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία διά τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων.

Τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τήν ἔνωσίν μας μέ τόν Θεόν, καλούμεθα νά ζητῶμεν καί ἡμεῖς: «Ζητεῖτε δέ πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ». (Ματθ. 6,33).

Δεηθῶμεν τοῦ Πατρός τῶν φώτων, ὅπως ἡ σωτήριος καί ἁγιαστική καί φωτιστική Χάρις τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθέντος Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καταστήσῃ πάντας ἡμᾶς ἀξίους τῆς οὐρανίου Αὐτοῦ Βασιλείας. Ἀμήν.

Ἔτη πολλά».

Εἰς τήν ἐκδήλωσιν αὐτῆν εἰς τό Πατριαρχεῖον οἱ ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς βορείου καί νοτίου Ἀμερικῆς προσέφερον εἰς τόν Μακαριώτατον μικράν ὀλκάδα ἐκ πολυτίμου κρυστάλλου (Σβαρόφσκυ), συμβολίζουσιν τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦντες δι' ὅσα ἔζησαν εἰς τούς Ἁγίους Τόπους κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῶν ἐορτῶν. Ἐπίσης ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς UNESCO καί Νομαρχιακός Σύμβουλος Πειραιῶς κ. Ἰωάννης Μαρωνίτης προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον λεύκωμα, περιέχον τά διατηρητέα μνημεῖα τῆς παγκοσμίου κληρονομίας τῆς UNESCO. Ὁ δέ Ἀντιδήμαρχος Πειραιῶς κ. Δημήτριος Βρόντος, μετέφερε τὰς εὐχὰς τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς κ. Παναγιώτου Φασούλα. Ὁ δέ Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Βαρνάβας προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον ἐπάργυρον εἰκόνα τοῦ

Ἀγίου Σπυρίδωνος.

Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησεν ὁ ἐόρτιος ἀσπασμός τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων καί ἡ εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου διὰ πάντας τοὺς προσκυνητάς.

Τέλος, οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης περιῆλθον τάς οἰκίας τοῦ Μακαριωτάτου, τῶν Πατέρων, τῶν ὁμογενῶν τῆς παροικίας καί ἡγίασαν αὐτάς διὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος τῆς τελετῆς τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν Ἐπιφανείων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder

Η ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἐνας ἀπό τοὺς λόγους τοῦ διαχωρισμοῦ τῶν δύο μεγάλων Δεσποτικῶν ἐορτῶν, τῶν Χριστουγέννων καί τῶν Φώτων, ἀπὸ τοῦ ἐορτασμοῦ αὐτῶν εἰς μίαν καί τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἦτο τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἔπρεπε τὴν ἡμέραν αὐτὴν τοῦ κοινοῦ ἐορτασμοῦ νὰ προλάβῃ νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμόν. Ἡ μετάβασις αὐτὴ κατέστη εὐκολωτέρα μετὰ τὸν διαχωρισμόν καί τὸν καθορισμόν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων τὴν 25^η Δεκεμβρίου καί τῶν Ἐπιφανείων τὴν 6^η Ἰανουαρίου.

Ἀκολουθῶν τὴν ἀρχαίαν ταύτην συνήθειαν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ ἐπὶ τόπου δηλαδὴ ἐορτασμοῦ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως καί τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, μετέβη εἰς Βηθλεέμ διὰ τὸν ἐορτασμόν τῆς παρελθούσης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων τὴν παραμονὴν καί ἀνήμερα, καί εἰς Ἰορδάνην ποταμόν διὰ τὴν παροῦσαν τῶν Θεοφανείων τὴν παραμονὴν αὐτῆς.

Πρὸ τῆς ἐκκινήσεως διὰ τὸν Ἰορδάνην, τὴν πρωΐαν τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων, Δευτέραν 5^η/18^η Ἰανουαρίου 2010, ἐτελέσθη ὁ Ὁρθρος εἰς τὸν Ἱερόν μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Μετὰ τὸ τέλος τούτου ἀνεγνώσθησαν αἱ Μεγάλαι Ὠραὶ τῶν Θεοφανείων. Εἰς τὴν ἐνάτην Ὠραν προσῆλθεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί ἐνδυθεὶς μανδύαν, προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς θ. Λειτουργίας τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Πρὸς τὸ τέλος ταύτης ἐτέλεσε τὸν Μικρόν Ἀγιασμόν καί ἡγίασε τοὺς μετέχοντας Ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς, τοὺς μοναχοὺς, τὰς μοναχάς, τοὺς προσκυνητάς καί τὸν λοιπὸν πιστὸν λαόν. Μετὰ ταῦτα, τοῦ Πατριάρχου ἐνδεδυμένου τὸν μανδύαν καί τῶν ἱερέων ἀκολουθούντων καί τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ Βαπτιζομένου Σου, Κύριε», ἐγένετο ἐπίσημος ἄνοδος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἀνεπεμφθῇ δέησις καί ἡγιασθῇ ἡ

αΐθουσα τοῦ θρόνου καί τά γραφεῖα ὑπό τοῦ ἐφημερίου ἱερέως τοῦ ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Μετά τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἀνέμενε εἰς τήν αἶθουσαν μετά τῶν Ἀρχιερέων, ἕως ὅτου προσῆλθεν ἡ Ἀρχιερατική συνοδεία ἐκ τοῦ παρά τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἐκεῖ διά τό Ἀραβόφωνον ἡμῶν ποιμνιον τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων μετά τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου. Τῆς συνοδείας ἐλθούσης εἰς τήν αἶθουσαν, ὁ ἐφημέριος τοῦ ἁγίου Ἰακώβου π. Αἴσσα Ἀουάδ, λαβών εὐλογίαν παρά τοῦ Μακαριωτάτου, ἡγίασε τήν αἶθουσαν καί τά γραφεῖα.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχον ἀρχίσει νά ἐπιβιβάζωνται εἰς τά λεωφορεῖα προσκυνηταί ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας, Κύπρου, ἐξ Ἱεροσολύμων καί διαφόρων ἄλλων πόλεων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου μέ κατεύθυνσιν πρός τόν Ἰορδάνην ποταμόν. Τήν ἀθρόαν συνήθη προσέλευσιν οὐδόλως ἐπηρέασεν ἡ ἀναμενομένη παρ' ἡμῶν καί παρά τοῦ Θεοῦ ἀποσταλεῖσα ἡμῖν ἐν τέλει καταρρακτώδης βροχή. Οἱ προσκυνηταί μεταβαίνοντες πρός Ἰορδάνην ποταμόν ἀνήρχοντο, συμφώνως πρός ἀντικειμενικάς ἐκτιμήσεις, εἰς χιλιάδας ὀρθοδόξων Χριστιανῶν καί οὐχί μόνον.

Τήν 9.30 π.μ. ἀνεχώρησε διά τόν Ἰορδάνην ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου κ. Βαρνάβα καί τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σταυροβουνίου π. Διονυσίου.

Ὁ Μακαριώτατος διῆλθε πρῶτον διά τῆς Ἱεριχοῦς, ἔνθα εἰς τό ἡγουμενεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τό κέντρον τῆς πόλεως, ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ ἡγούμενος αὐτῆς Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος. Ἐκ τοῦ ἡγουμενείου ὁ Μακαριώτατος μετέβη εἰς τήν Νομαρχίαν τῆς Ἱεριχοῦς, ἔνθα ἔγινε δεκτός μετά τιμῶν ἐκ τοῦ Νομάρχου τῆς πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς κ. Κάμελ Χμούντ.

Εἰς τήν Νομαρχίαν τῆς Ἱεριχοῦς ὁ Νομάρχης ἐκαλωσώρισε τόν Μακαριώτατον ὡς Πατριάρχην καί ὡς φέροντα τήν εὐλογίαν τῆς βροχῆς, ἐκαλωσώρισε τήν συνοδείαν Αὐτοῦ ὡς καί τόν Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριον Ἀθανασίου καί συνεχάρη Αὐτόν ἐπὶ τῇ ἐπιτελουμένῃ ἐορτῇ τῶν Θεοφανείων, εἰς τήν ὁποίαν ἠυχήθη νά δυνηθοῦν πλήρως νά μετᾶσχουν κατὰ τό ἐπόμενο ἐτος καί νά δυνηθοῦν νά ἐπισκεφθοῦν τήν Ἱερουσαλήμ οἱ κάτοικοι τῆς Ἱεριχοῦς εἰς τό πλαίσιον μιᾶς πλήρους καί δικαίας πολιτικῆς συμφωνίας. «Εἴθε νά δυνηθῶμεν νά ἡγηθῶμεν μίας τέτοιας εἰρηνευτικῆς πρωτοβουλίας» εἶπεν ὁ Νομάρχης. Ἀντιφωνῶν ὁ Μακαριώτατος εἶπε τά κάτωθι: (ἡ προσφώνησις εὐρίσκεται εἰς τόν ἀκόλουθον σύνδεσμον: <https://jerusalem-patriarchate.info/2010/01/18/948/>)

Μετά ταῦτα ὠμίλησεν ὁ Μουφτῆς σεΐχης τῆς πόλεως κ. Μουχάμαντ Ἀρούμπ καί εἶπε περί τῆς σχέσεως Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων συμφώνως πρός τά λεγόμενα εἰς τό Κοράνιον ὑπό τοῦ Μωάμεθ περί τοῦ Χριστοῦ ὅτι κατῆλθεν εἰς τόν κόσμον τοῦτον ὡς λυτρωτής, διά νά λυτρώσῃ τόν κόσμον ἐκ τῆς ἀδικίας.

Μετά τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἀνεχώρησε, κατευθυνόμενος πρὸς ἀνατολὰς τῆς πόλεως, ἔνθα εἰς τὴν σιδηρᾶν πύλην, τὴν διαχωρίζουσιν τὴν Ἱερὴν ὡς ἀνεξάρτητον πόλιν ἀπὸ τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ Ἰορδανικά ἐδάφη, ἄφησαν αὐτόν οἱ συνοδεύοντες τιμητικῶς τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς καὶ παρέλαβον Αὐτόν οἱ συνοδεύοντες τιμητικῶς τοῦ Κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, οἱ ὅποιοι καὶ ἔφθασαν μετ' Αὐτοῦ, ἀφοῦ διέβησαν τὸν φράχτην τὸν περιφράσσοντα τὴν μὴ εἰσέτι ἀποναρκοθετημένην περιοχὴν τοῦ Ἰορδάνου, πρὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Ἐνταῦθα ἀνέμενε τὸν Μακαριώτατον ἐνδεδυμένον τὸ ἱερατεῖον καὶ πολὺς λαός, οὐδόλως ἐπηρεασθεὶς ἐκ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ λασπώδους ἐδάφους. Ἐνδυθεὶς ὁ Μακαριώτατος τὸν μανδύαν, εἰσῆλθε εἰς τὸν ἡμικατεστραμμένον ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ πολέμου τῶν ἑξ ἡμερῶν τοῦ 1967 ἱερὸν ναὸν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἔνθα προεξῆρξε τῆς θ' Ὁρας τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Μετά ταῦτα, ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία, προπορευομένου τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, παρόντος τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραὴλ κ. Μπέν Χούρ καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ τῆς περιοχῆς τῆς Ἱερικοῦς τοῦ Ἰσραὴλ κ. Ἰτζικ Ντέρη καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβούλου Πειραιῶς καὶ Προέδρου τῆς Οὐνέσκο κ. Ἰωάννου Μαρωνίτου, ἐξῆλθε τῆς Μονῆς καὶ κατηυθύνθη περὶ εἰς τὴν δυτικὴν ὁχθὴν τοῦ Ἰορδάνου.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τοῦ Πατριαρχείου, τῆς ἀνακαινισθείσης καὶ στερεωθείσης προσφάτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐτελέσθη ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ εἰς ὕδωρ ἐντός μεγάλης κολυμβήθρας, ἐν ᾗ συνεχῶς ἐψάλλετο τό «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου Κύριε...».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος κατῆλθε ἀπὸ τῆς ἐξέδρας μετὰ πολὺ μεγάλης δυσκολίας, λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ τοῦ πλήθους, προσῆλθε εἰς τὴν ὁχθὴν καὶ εὐλογήσας, ἡγίασε τὰ Ἰορδάνεια νάματα διὰ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τὸ ποτάμιον ὕδωρ.

Τούτου τελεσθέντος, ὁ Μακαριώτατος, ἡ ἱερατικὴ συνοδεία καὶ ὁ λαός ἤρχισαν νὰ ἀνέρχωνται πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ νὰ ἐπιβιβάζωνται εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν ὀχήματα ἢ τὰ λεωφορεῖα διὰ τὴν ἀναχώρησιν ἕκαστος πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

Ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς Συνοδείας αὐτοῦ καὶ πολλῶν προσκυνητῶν διῆλθον διὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ἔνθα ὁ ἡγούμενος αὐτῆς καὶ συνάμα ἐπιμελούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος, παρέθεσε πλουσίαν νηστήσιμον τράπεζαν.

Ἐν ᾧ ταῦτα ἐλάμβανον χώραν εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἐτελεῖτο ἡ ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων εἰς τὸν Πανίερον

Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, τό Καθολικόν, τόν Πανάγιον Τάφον, καί περίξ ἀνά τά προσκυνήματα, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, βοηθούντων αὐτῷ τοῦ Παρασκευοφύλακος Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου καί τῶν ἄλλων Ναϊτῶν Πατέρων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_1_placeholder

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Διά τήν ἑορτήν τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας τοῦ Οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου, τήν 1^η/14^η Ἰανουαρίου 2010, ἐτελέσθη ἀφ' ἐσπέρας πανηγυρικός Ἑσπερινός εἰς τόν μοναστηριακόν ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τήν 2.30 μ.μ.

Ἡ θεία Λειτουργία διά τάς δύο ταύτας μεγάλας ἑορτάς ἐτελέσθη πανηγυρικῶς εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τήν ἰδίαν νύκτα, συμφώνως πρός τό τυπικόν τῶν Παρρησιῶν, τῶν μεγάλων δηλαδή πανηγυρικῶν ἑορτῶν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Πρός τοῦτο κατήλθεν ἀπό τῆς πύλης τοῦ Πατριαρχείου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τήν 12.00^η μεσονύκτιον ὥραν μετά συνοδείας τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ'.

Μετά τήν εἴσοδον καί τήν προσκύνησιν εἰς τήν Ἁγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον καί τόν Ὁρθρον εἰς τό Καθολικόν, ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, Γεράσων κ. Θεοφάνους, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, ἱερέων καί διακόνων μετά πολλοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ κατανυκτικῶς παρακολουθοῦντος.

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Παναγίου Τάφου καί ἀνά Προσκυνήματα, συμφώνως πρός τό προσκυνηματικόν καθεστῶς, μετ' εὐλαβείας περιφερομένου τοῦ λειψάνου τῆς δεξιᾶς χειρός τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Μετά τήν ἀπόλυσιν τῆς θ. Λειτουργίας, περί τήν 3.30 π.μ., ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τήν βασιλόπιτταν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εὐχόμενος εἰς τόν Παρασκευοφύλακα Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰσίδωρον καί τούς λοιπούς Ναΐτας Πατέρας καί εἰς πάντας τούς μετέχοντας ἑορταστάς αἴσιον, εὐτυχές, εἰρηνικόν,

ὕγιεινόν, εὐλογημένον καί καρποφόρον τό Νέον Ἔτος 2010, μέ τήν δύναμιν καί τήν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκί περιτμηθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τᾶς πρεσβείας τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας Οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου.

Τήν 12^η μεσημβρινήν τῆς ἰδίας ἡμέρας, 1^ης Ἰανουαρίου, παρετέθη πλουσία ἐόρτιος τράπεζα εἰς τό Κεντρικόν Μοναστήριον διά πάντα τά μέλη τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_2_placeholder

ΜΕΘΕΟΡΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Α. Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου.

Τήν ἐπομένην τῶν Χριστουγέννων, 26^η Δεκεμβρίου 2009 /8^η Ἰανουαρίου 2010, ἡμέραν ἐορτῆς τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης ἐώρτασε τήν ἐορτήν τῶν Χριστουγέννων καί αὐτήν τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τόν ἴδιον μοναστηριακόν αὐτῆς ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, καθ' ὅτι ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων ἐώρταζε εἰς τήν Βηθλεέμ, χοροστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ'.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν, ἠκολούθησεν ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον διά τήν ὑποβολήν σεβασμάτων τῷ Μακαριωτάτῳ καί τόν ἀδελφικόν ἐόρτιον ἀσπασμόν.

Τήν ἰδίαν ἡμέραν οἱ κάτοικοι τῆς ὁμόρου τῆς Βηθλεέμ κώμης τῶν Ποιμένων, ὄντες καί ἐκεῖνοι εἰς Βηθλεέμ ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων, ἐώρτασαν τό γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τούς ἀγραυλοῦντας ποιμένας (Λουκ. κεφ. 2) καί τήν ἐορτήν τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου εἰς τήν ἰδίαν αὐτῶν πόλιν καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τῶν Ποιμένων καί τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου ἐν θ. Λειτουργίᾳ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Ὡσαύτως, οἱ κάτοικοι τῆς ὁμόρου τῆς Βηθλεέμ κώμης τῆς Μπετζάλλας ἐορτάσαντες ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς εἰς Βηθλεέμ τό γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐώρτασαν τήν ἐορτήν τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου τήν ἐπομένην τῶν Χριστουγέννων, εἰς τήν ἰδίαν αὐτῶν πόλιν καί εἰς τόν περικαλλῆ ναόν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐν θ. Λειτουργίᾳ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Β. Μνήμη τοῦ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Τήν μεθεπομένην τῶν Χριστουγέννων, 27^η Δεκεμβρίου 2009 / 9^η Ἰανουαρίου 2010, ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς εἰς τόν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Γεθσημανῆς παρά τό θεομητορικόν Μνήμα ἱερόν ναόν αὐτοῦ εἰς τόν τόπον τοῦ λιθοβολισμοῦ αὐτοῦ, διὰ θ. Λειτουργίας, προεξάρχοντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου.

Γ. Ἑόρτιοι ἐπισκέψεις εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Ἀπό ἐτῶν ἔχει καθιερωθῇ συνήθεια ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων κατά τάς μεγάλας ἐορτάς μεταξύ τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς.

Εἰς τό πλαίσιον τῆς συνηθείας ταύτης, ἡ Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης ὑπό τόν ἡγούμενον αὐτῆς, Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ' ἐπεσκέφθη ἐπί τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων, συμφώνως πρός τό Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον τήν 25^η Δεκεμβρίου 2009, τήν Ἀδελφότητα τῶν Φραγκισκανῶν, τόν Λατῖνον Πατριάρχην εἰς Ἱεροσόλυμα καί τόν Ἀποστολικόν Δελεγάτον.

Ἀνταποδίδοντες τήν ἐπίσκεψιν αὐτῶν οἱ ὡς ἄνω, ἐπεσκέφθησαν τό Πατριαρχεῖον, ἐπί τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων αὐτοῦ συμφώνως πρός τό Γρηγοριανόν ἡμερολόγιον, τήν 27^η Δεκεμβρίου 2009 / 9^η Ἰανουαρίου 2010, πρῶτον οἱ Φραγκισκανοί, ἐν συνεχείᾳ αἱ λοιπαί Χριστιανικαί Ὁμολογίαι, ἥτοι Λατινικόν Πατριαρχεῖον, Προχαλκηδόνιοι Ἐκκλησίαι, Κόπται, Συριᾶνοι, Αἰθίοπες, πλήν τῶν Ἀρμενίων, καί ἀκολούθως ὁ Ἀποστολικός Δελεγάτος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Βατικανοῦ εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν.

Κατά τήν ἐπίσκεψιν αὐτήν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τούς ἐν λόγῳ ἐπισκέπτας. Ἡ προσφώνησις Αὐτοῦ εἰς τήν ἀγγλικήν ὑπάρχει εἰς τόν ἀκόλουθον σύνδεσμον (<https://en.jerusalem-patriarchate.info/2010/01/09/658/>)

Ἀκολούθως ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ἀνταπεδώσαμεν τήν ἐπίσκεψιν εἰς τούς Κόπτας, Συριάνους καί Αἰθίοπας, οὐχί δέ καί εἰς τούς Ἀρμενίους, ὡς μή ἐπισκεφθέντας ἡμᾶς πρῶτον.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἔχουν χριστιανικόν κοινωνικόν χαρακτήρα, διό καί ἐνθαρρύνονται, καθ' ὅτι δημιουργοῦν ἀτμόσφαιραν ἡπιότητος, ἡ ὁποία ἐπιδρᾷ εὐεργετικῶς εἰς τήν ἁρμονικὴν συμβίωσιν τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν καί εἰς εἰρηνικὴν συνεργασίαν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Τήν ἰδίαν ἡμέραν προσῆλθον καί κατά τάς προσεχεῖς ἡμέρας θά προσέλθουν εἰς τό Πατριαρχεῖον ἐκπρόσωποι τοῦ Ὁρθοδόξου αὐτοῦ ποιμνίου, ἵνα χαιρετίσουν ἐπὶ τῇ ἐορτῇ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_3_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἐώρτασε μέ ὅλην τήν μεγαλοπρέπειαν τήν ἐορτήν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως τήν 25^η Δεκεμβρίου 2009/ 7^η Ἰανουαρίου 2010.

Ἀρχαία τυπική τάξις τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ὀρίζει νά ἐορτάζηται ἡ ἐορτή αὕτη ἀπό ὅλην τήν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων εἰς τήν Βηθλεέμ, τήν πόλιν ὅπου ἔλαβε χώραν ἡ κατά σάρκα ἐκ τῆς Θεοτόκου Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἅγιος Σωφρόνιος εἰς ὁμιλίαν του θρηνεῖ, διότι λόγω τῆς πολιορκίας τῶν Ἱεροσολύμων (638 μ. Χ.), ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων ἀδυνατεῖ νά μεταβῇ εἰς Βηθλεέμ, διά νά ἐορτάσῃ τήν μητρόπολιν τῶν ἐορτῶν.

Ὁρθρος, Μεγάλαι Ὦραι τῶν Χριστουγέννων καί θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀκολουθοῦν τήν τάξιν αὕτην καί ἐφέτος, ἐώρτασε τήν ἐορτήν αὕτην, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τῆς παραμονῆς αὕτης. Οὕτω τήν παραμονήν, 24^η Δεκεμβρίου 2009 /6^η Ἰανουαρίου 2010, περί τήν 9.00^η π.μ. ὡραν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐδέχθη εἰς τήν καθιερωμένην ἐπίσκεψιν τῆς Ἀστυνομίας εἰς τό Πατριαρχεῖον, τόν Ἀρχηγόν τῆς Ἀστυνομίας Ἱεροσολύμων κ. Ἀαρών Φράνκο, τόν Διευθυντήν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ τῶν Ἱεροσολύμων κ. Ἄβι Ρόϊφ καί τόν κ. Σαλίμπα Σαλίμπα καί συνοδείαν αὐτῶν μετά τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων τοῦ Ἰσραήλ κ. Σεζάρ Μαρζῆε.

Οὗτοι καί συνώδευσαν τόν Μακαριώτατον καί τήν Ἀγιοταφίτικὴν ἐξ Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων συνοδείαν Αὐτοῦ ἀπό τοῦ Πατριαρχείου ἕως καί τήν Πύλιν τοῦ Δαβίδ. Ἐκ τῆς Πύλης τοῦ Δαβίδ ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία Αὐτοῦ, ἐπιβιβασθέντες ὀχημάτων, προπορευομένης τῆς Ἰσραηλινῆς Ἀστυνομίας, ἔφθασαν εἰς τήν μεταξύ Ἱεροσολύμων καί Βηθλεέμ ἱστορικὴν Μονήν τοῦ Προφήτου Ἡλίου.

Πρό τῆς Μονῆς ταύτης ὑπεδέχθησαν τον Μακαριώτατον ὁ ἡγούμενος αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀνδρέας, ὁ Ἰσραηλινός Στρατιωτικός Διοικητής τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ κ. Ἰγιάντ Σιρχάν, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων κ. Χάνι Ἀλ -Χάϊκ, ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως Μπετζάλλας κ. Ράτζι Ζεντάν καί προύχοντες τῶν πόλεων τούτων ὡς καί προύχοντες τῆς πόλεως Βηθλεέμ.

Μετά την ὑποδοχὴν καί τήν προσκύνησιν εἰς τόν ἐντός τῆς Μονῆς ἱερόν ναόν τοῦ Προφήτου Ἡλίου, ἠκολούθησεν εἰς τήν αἴθουσαν ὑποδοχῆς τῆς Μονῆς σύντομος δεξίωσις με προσφορὰν ἐλαφροῦ προσφαγίου ἀπό τόν ἡγούμενον.

Ἐν συνεχείᾳ, πέντε Ἰσραηλινῶν ἱππέων προπορευομένων, ἡ Πατριαρχική πομπή ἐξεκίνησε μέ ἀργόν ρυθμόν τῶν ὀχημάτων καί ἔφθασεν ἕως καί εἰς τόν συνοριακόν ἔλεγχον τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ. Μεταξύ Ἱεροσολύμων καί Βηθλεέμ ὑπάρχει ὁ συνοριακός ἔλεγχος εἰς τό σημεῖον τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ, λόγω τῆς τεταμένης

ἐπικρατούσης εἰσέτι πολιτικῆς καταστάσεως. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων οἱ Ἰσραηλινοὶ Στρατιωτικοὶ τῆς περιοχῆς Βηθλεέμ ἐλαφρύνουν τὰ μέτρα ἀσφαλείας διὰ τὴν διευκόλυνσιν διακινήσεως πρὸς τὴν Βηθλεέμ διὰ τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς συνοδούς των, τοὺς πιστοὺς προσκυνητὰς καὶ ἄλλους. Εἰς τὸν τάφον τῆς Ραχήλ, τῶν Ἰσραηλινῶν ἱππέων ἀναχωρησάντων, προεπορεύθησαν τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς συνοδείας Αὐτοῦ, πέντε Παλαιστίνιοι ἱππεῖς, οἵτινες καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως.

Εἰς τὴν πλατεῖαν ταύτην ὡς καὶ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ, πλῆθος λαοῦ, Ὁρθόδοξου χριστιανικοῦ καὶ μὴ χριστιανικοῦ, ἐπεφύλαξαν θερμὴν ὑποδοχὴν εἰς τὸν Μακαριώτατον καὶ τὴν συνοδείαν Αὐτοῦ. Ἐνταῦθα ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Βηθλεέμ, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος προσεφώνησε τὸν Μακαριώτατον ὡς ἐρχόμενον εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ καθοδηγούμενον νοερῶς ὑπὸ τοῦ ἀστέρος ὡς οἱ Μάγοι, ἵνα ἐν τῷ Σηλαίῳ προσκυνήσῃ τὰ ἴχνη τοῦ τεχθέντος Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης καὶ προεξάρξῃ τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως τῶν Ὁρθόδοξων.

Ἀπὸ τῆς πλατείας τῆς Βηθλεέμ ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος μανδύαν κατηνύθη πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Βασιλικῆς, εὐλογῶν τὸν λαόν, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Ὑπουργοῦ Τουρισμοῦ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Ζιγιάντ Ἰλ Μπάντακ, τοῦ Δημάρχου τῆς Βηθλεέμ κ. Βίκτωρος Χάννα, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κ. Χάλεντ Ταμίμη καὶ προυχόντων τῆς Βηθλεέμ, προπορευομένων τῶν ἱερέων καὶ τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων **«Ὁ γέννησίς Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν»**.

Εἰσελθὼν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς ἀπερίττου καὶ χαμηλῆς πύλης τῆς Βασιλικῆς, διελθὼν τὸν πρόναον, ἐστάθη πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Βασιλικῆς, ἔνθα συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον καθεστῶς ἀνέμενε καὶ ἐχαιρέτισεν Αὐτόν ὁ Ἕλλην Γενικὸς Πρόξενος, ἀκολουθῶς δὲ ἐπορεύθη, διασχίζων τὴν Βασιλικήν, πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκλειστικῆς προσευχῆς εἰς τὴν Βασιλικὴν ἔχουν μόνον οἱ Ὁρθόδοξοι. Ἀπὸ τὸν χώρον τοῦ εἰκονοστασίου ὁ Μακαριώτατος διὰ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς νοτίου πύλης τοῦ Σηλαίου κατήλθε καὶ προσεκύνησε μετὰ τῶν Ἀρχιερέων εἰς τὸν ἀστέρα καὶ τὴν φάτνην τοῦ θεοδέγμονος Σηλαίου.

Προσκυνήσας ὁ Μακαριώτατος, ἐξῆλθε τοῦ Ἁγίου Σηλαίου διὰ τῆς βορείου αὐτοῦ πύλης, ἀνελθὼν τὰς βαθμίδας καὶ σταθεὶς πρὸ τοῦ παρεκκλησίου, τοῦ ἐν χρήσει ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων, ἔνθεν ἦλθε πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου, ἠύλόγησε τὸν λαόν, ἐν ᾧ ἐψάλλετο τὸ **«εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα»** καὶ ἀνελθὼν εἰς τὸν θρόνον, προεξήρξε τῆς ἀκολουθίας τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τῶν Χριστουγέννων.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνέγνωσε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς πρώτης Ὁρας, μεθ' ὃ ἐθυμίασε τὸ Ἅγιον Σπήλαιον καὶ τὴν Βασιλικήν. Ὁμοίως ἐποίησαν ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὰ πρεσβεῖα οἱ Ἀρχιερεῖς διὰ τὴν τρίτην, ἕκτην καὶ ἐνάτην Ὁραν, τοῦ Μακαριωτάτου προεξάρχοντος.

Μετὰ τὰς Ὁρας ἤρξατο διὰ τῆς «Εὐλογημένης» ἡ θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου μετὰ τοῦ Προοιμιακοῦ, Ἑσπερινοῦ μετ' ἀρτοκλασίας καὶ εἰσόδου μετ' Εὐαγγελίου.

Συνωστιζόμενον τὸ Ὁρθόδοξον ἐκκλησίασμα παρηκολούθει μέ κατάνυξιν τὴν ἑσπερινὴν θ. Λειτουργίαν πρὸ τοῦ εἰκονοστασίου, ἐν ᾧ πολλοὶ ξένοι προσκυνηταὶ ἀνέμενον εἰς τὴν σειρὰν εἰς τὴν Βασιλικήν, διὰ νὰ προσκυνήσουν εἰς τὸ Ἅγιον

Σπήλαιον.

Ἡ Ἑσπερινή θ. Λειτουργία συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχύον προσκυνηματικόν καθεστὼς ἔληξε τὴν 3.30 μ.μ. Μετὰ τοῦτο ἡ Πατριαρχικὴ συνοδεία ἐξῆλθε τῆς Βασιλικῆς ἀπὸ τῆς νοτίου μικρᾶς πύλης τοῦ βαπτιστηρίου καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὸ μοναστήριον. Ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀνακαινισμένην προσφάτως ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου αἵθουσαν παρετέθη ὑπ' αὐτοῦ πλουσία νηστήσιμος τράπεζα εἰς τὸν Μακαριώτατον, τοὺς πατέρας καὶ πολλοὺς προσκυνητάς.

Δεξίωσις πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας.

Μετὰ μικράν ἀνάπαυσιν, τὴν 7.00 μ.μ. ὥραν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αὐτὴν ἀνακαινισμένην αἵθουσαν καὶ τὸ προαύλιον αὐτῆς δεξίωσις πρὸς τιμὴν τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, Πρωθυπουργοῦ κ. Σαλάμ Φαγιάντε καὶ πολλῶν ἄλλων μελῶν τῆς Παλαιστινιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς, ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τὸν Πρωθυπουργόν κ. Σαλάμ Φαγιάντε ὡς ἔπεται:

«Ἐξοχώτατε Πρωθυπουργέ κ. Σαλάμ Φαγιάντ,

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἐορτὴ τῆς ἀπείρου ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἡ δὲ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐξεδηλώθη ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐμπράκτως, ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ εἰς τὸν ἱερόν τόπον τῆς Παλαιστινιακῆς γῆς ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, διὰ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, δηλονότι τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου.

Ἡ σημασία τοῦ παγκοσμίου τούτου γεγονότος ἀφορᾷ εἰς τὸ μήνυμα τὸ ἀπευθυνόμενον, ἐξαγγελλλόμενον πρὸς πάντα ἄνθρωπον. Τὸ μήνυμα τοῦτο εἶναι μήνυμα τῆς ἐπὶ γῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης. Τοῦ μηνύματος τούτου ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς κατέστη ἄνωθεν, ἐκ τῆς θείας προνοίας ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων, ἡ γνωστὴ ὡς τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τὸ ὁποῖον διὰ μέσου τῶν αἰώνων συνεχίζει ἐν μέσῳ ποικίλων ἀντιξοοτήτων, θυσιῶν αἵματος καὶ ἀγώνων πρὸς τὰς ὁρατάς καὶ ἀοράτους δυνάμεις καὶ ἐξουσίας τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὴν διαφύλαξιν καὶ διακονίαν τῶν ἱερῶν καὶ παγκοσμίων τούτων Προσκυνημάτων.

Κύριε Πρωθυπουργέ, ἡ παρουσία σας μετὰ τῶν συνεργατῶν σας ἀποτελεῖ ὄχι μόνον τιμὴν καὶ σεβασμόν τῆς σεβαστῆς Ὑμῶν Κυβερνήσεως πρὸς τοὺς ἱερούς καὶ προσκυνηματικούς τόπους τῆς Ἀγίας Γῆς, ἀλλὰ καὶ τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς πλήρους ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐλευθέρως ἐξασκήσεως τῆς λατρείας, τῆς ὁποίας ἀπολαμβάνουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως αἱ θρησκευτικαὶ Κοινότητες καὶ Χριστιανικαὶ ὁμολογίαι. Τόσον ἡ Ἱερουσαλήμ ὅσον καὶ ἡ Βηθλεέμ ἀποτελοῦν παράδειγμα ἀγαστῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ συμβιώσεως Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων πιστῶν.

Κύριε Πρωθυπουργέ, συμμεριζόμενοι καὶ ἡμεῖς τὸν πολιτικόν ἀγῶνά σας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν προσδοκιῶν τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης χαρίζη ὑγιεῖαν κατ' ἄμφω, μακροήμερευσιν καὶ κυβερνητικὴν δύναμιν καὶ σοφίαν εἰς τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον Κύριον Μαχμούντ Ἀμπὰς Ἀμποῦ Μάζεν καὶ εἰς ὑμᾶς προσωπικῶς. Ἔτη πολλά.».

Ἀντιφωνῶν ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, κ. Σαλάμ Φαγιάντε,

εἶπεν εἰς τόν Μακαριώτατον ὅτι: «Ἐξ ὀνόματος του Προέδρου τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, κ. Μαχμούντ Ἀμπάς-Ἀμποῦ Μάζεν εὐχομαι εἰς τήν Κοινότητα τῶν Ἑλληνορθοδόξων καί εἰς ὅλον τόν Παλαιστινιακόν λαόν τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν εὐημερίαν. Διερχόμεθα δυσκολίας, ἀτενίζομεν ὅμως τό μέλλον μέ ἐλπίδα, λόγω τῆς πίστεώς μας εἰς τόν Θεόν νά ὑπερβῶμεν ταύτας καί νά ζήσωμεν μέ ἐλευθερίαν καί ἀνεξαρτησίαν καί ἀξιοπρέπειαν ὡς Παλαιστινιακός λαός μέ τόν σεβασμόν τῶν δικαιωμάτων ἐκάστης Κοινότητος. Διά μίαν εἰσέτι φοράν εὐχομαι τήν ἐορτήν ὑμῶν μέ εἰρήνην καί ὅλα τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ, **«Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».**

Ἀγρυπνία τῶν Χριστουγέννων εἰς Βηθλεέμ.

Μετά μικράν καί πάλιν ἀνάπαυσιν, τήν 10.30 μ.μ. ὥραν, ἤρξατο ἡ ἀκολουθία του Ὁρθρου δι' εἰσόδου ἀπό τῆς Πύλης τοῦ βαπτιστηρίου τῆς Βασιλικῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους. Τελουμένου τοῦ Ὁρθρου, προσῆλθεν ὁ Μακαριώτατος εἰς τό ἱερόν βῆμα, ἔνθα προσῆλθον οἱ ἱερεῖς καί ἔλαβον εὐλογίαν διὰ τήν Λειτουργίαν καί ἤρξαντο νά ἐνδύωνται. Οἱ ἱεροδιάκονοι ἐν τῷ μεταξύ ἐνέδυσαν τόν Μακαριώτατον τήν Πατριαρχικήν καί τούς Ἀρχιερεῖς τάς ἀρχιερατικές αὐτῶν στολάς. Μετά ταῦτα, ἐνδεδυμένος ὁ Μακαριώτατος ἐστάθη πρό τῆς Ὡραίας Πύλης, προπορευομένων τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν ἱερέων καί δεξιὰ καί ἀριστερά τούτου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Σαλάμ Φαγιάντε, ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου, προσωπικότητες τῆς Παλαιστινιακῆς Κυβερνήσεως καί ἐκπρόσωποι τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου καί πλῆθος λαοῦ περίξ πυκνῶς καταλαμβάνοντος ὅλον τόν χῶρον τῆς Βασιλικῆς.

Τήν στιγμήν ταύτην καί ἐν ᾧ οἱ ψάλλται ἤρξαντο νά ψάλλουν τό κάθισμα: **«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός»**, ὁ Μακαριώτατος μετά τῆς Ἀρχιερατικῆς, Ἱερατικῆς πολιτικῆς καί διπλωματικῆς συνοδείας ἤρξατο τῆς καθόδου πρός τό Θεοδέγμον Σπήλαιον, διὰ νά ἴδουν, ποῦ ἀκριβῶς ἐγεννήθη ὁ Χριστός.

Ἐνταῦθα, μετά τούς ἀναβαθμούς ἀνεγνώσθη ἑλληνιστί καί ἀραβιστί ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν Εὐαγγελίου ἡ περικοπή περί τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ **«Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθε δόγμα παρά Καίσαρος Αὐγούστου...» (Λουκ. κεφ. β')** καί τό Μήνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' ἑλληνιστί καί ἀραβιστί, μεθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ προσκύνησις εἰς τόν ἀστέρα καί τήν φάτνην.

Ἄμα τῷ τέλει τούτων, ἐγένετο ἡ ἑξοδος διὰ τῆς βορείου πύλης τοῦ Σπηλαίου καί ἡ ἔναρξις τῆς σεμνοπρεποῦς ἀλλά καί μεγαλοπρεποῦς λιτανείας τρίς περίξ ἀναμέσον τῶν κιόνων τῆς πεντακλίτου Κωνσταντινείου Βασιλικῆς, ἡ ὁποία διεσώθη ἀπό ἐπιδρομάς καί πυρκαϊάς παλαιάς καί συγχρόνους, ἐν ᾧ οἱ χοροὶ ἔψαλλον τάς Καταβασίας τῶν Χριστουγέννων καί τούς ἐπὶ τούτου ὕμνους τῆς λιτανείας.

Μετά τόν τρίτον κύκλον, ὁ Μακαριώτατος ἐστάθη εἰς τό μέσον τῆς Βασιλικῆς καί ἐν ᾧ οἱ Κυβερνητικοί καί διπλωματικοί, χαιρετίσαντες, ἀπεχώρησαν, ἡ ἀκολουθία ἐσυνεχίσθη εἰς τό κέντρον τῆς Βασιλικῆς πρό τοῦ εἰκονοστασίου.

Ὁ Μακαριώτατος ἀνελθὼν εἰς τόν θρόνον, ἔψαλε τήν ἐνάτην ψῆδὴν καί προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, Γέροντος Δραγουμάνου, Γεράσων κ. Θεοφάνους,

Γέροντος Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Αριστάρχου, τοῦ παρεπιδημοῦντος Ἐπισκόπου Σλαβονίας τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας κ. Σάββα, πολλῶν ἱερομονάχων Ἀγιοταφитῶν καί ἱερέων ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί ἱεροδιακόνων, τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Θ. Λειτουργίας ἀναγιγνωσκομένου ἀραβιστί, ἑλληνιστί καί ρωσιστί καί τοῦ πυκνοῦ ἑκκλησιασματος, πολυεθνικοῦ μέν Ὁρθοδόξου δέ, ἐν βαθείᾳ κατανύξει παρακολουθοῦντος καί μετέχοντος ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, τῆς προσλήψεως δηλαδή τοῦ ἀνθρωπίνου φυράματος ἡμῶν διὰ τόν ἀγιασμόν, τήν ὁλοκλήρωσιν καί σωτηρίαν ἡμῶν.

Σημεῖον ἀπτόν τῆς συμμετοχῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἡ προσέλευσις πλήθους πιστῶν εἰς τήν Θ. Κοινωνίαν. Ἐπὶ ὥραν πολλήν ἀνέμενον οἱ πιστοί εἰς μακράς σειράς, ἵνα μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης λάβωσι τήν θείαν Κοινωνίαν.

Ἡ θεία Λειτουργία ἔληξε συμφώνως πρὸς τό προσκυνηματικόν καθεστῶς τήν 3.30 π.μ. ὀρθρινήν ὥραν ἄνευ οἰασοδήποτε διαταράξεως τῆς προσκυνηματικῆς τάξεως, ὡς δυστυχῶς συνέβη μέ τό σάρωμα τῆς Βασιλικῆς τήν 29^η Δεκεμβρίου 2009 ὑπό τῶν Ἀρμενίων.

Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τοῦ προσκυνηματικοῦ καθεστῶτος συντελεῖ εἰς τήν εἰρηνικὴν τέλεσιν τῶν ἀκολουθιῶν. Ἡ ἀπόπειρα παραβιάσεως αὐτοῦ ἐπιφέρει σύγχυσιν, θόρυβον, φιλονεικίαν καί χάος. Οἱ Ἀρμένιοι καί αἱ ἄλλαι Προχαλκηδόνιοι Κοινότητες ἐτέλεσαν τὰ τῆς ἐορτῆς αὐτῶν εἰς τό παρά τήν βόρειον πύλην τοῦ Σπηλαίου παρεκκλήσιον εἰς τὰς ἰδίᾳς αὐτῶν διαλέκτους καί ἰδίους μουσικούς αὐτῶν τόνους.

Εὐθύς ἀμέσως, ἅμα τῇ λήξει τῆς Θ. Λειτουργίας, διὰ μέσου τῆς Βασιλικῆς καί ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ βαπτιστηρίου ἐγένετο ἡ ἄνοδος εἰς τό μοναστήριον εἰς τήν ἀνακαινισμένην αἵθουσαν τοῦ ὁποίου ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος παρέθεσε πλουσίαν ἐόρτιον τράπεζαν.

Ἡ Θ. Λειτουργία ἐτελέσθη ὡσαύτως καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου ἐν κατανυκτικῇ συμμετοχῇ πυκνοῦ ἑκκλησιασματος.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων τῶν Ὁρθοδόξων εἰς τήν Βηθλεέμ ἐγένεν ἐορτὴ καί τῶν ἄλλων χριστιανῶν, ἐγένεν ἐορτὴ κοινωνικὴ ὅλων τῶν κατοίκων, ἔδωσεν εὐκαιρίαν ἐπικοινωνίας καί ἀνακουφίσεως ἐκ τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ πόλις, ἔδωσεν εὐκαιρίαν ἐργασίας εἰς τὰ καταστήματα τῶν προσκυνηματικῶν ἐνθυμίων τῆς πόλεως καί εἰς τὰ ξενοδοχεῖα διαμονῆς τῶν προσκυνητῶν δι' ἀνακούφισιν τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰς δυσκόλους συνθήκας διαβιώσεως αὐτῶν. Ἡ ἐορτὴ τῶν Ὁρθοδόξων ἔδωσεν εἰς ὅσους ἐζήτουν τόν ἄρτον τῆς ζωῆς καί εἰς ἄλλους τῶν κατοίκων τῆς Βηθλεέμ τόν «ἄρτον τόν ἐπιούσιον».

Ἐκ τῆς Αρχιεπισκοπείας.

ngg_shortcode_4_placeholder

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΩΝ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΩΝ

Τήν Κυριακὴν πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 21^η Δεκεμβρίου 2009/ 3^η Ἰανουαρίου 2010, ἐτελέσθη συμφώνως πρὸς τὸ ἑορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων ἀρχιερατικὴ θ. Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου.

Κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος εἶναι καθιερωμένον τὴν Κυριακὴν αὐτὴν νὰ τελεῖται μνημόσυνον ὅλων κεκοιμημένων Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Τὸ μνημόσυνον τοῦτο ἐτέλεσεν εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εὐθύς μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, 21^η Δεκεμβρίου /3^η Ἰανουαρίου 2010, ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συμμετεχόντων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, τῶν Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν Ἀγιοταφιτῶν.

Εἰς μίαν κατανυκτικὴν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν ὅλοι οἱ ζῶντες Ἀγιοταφῖται ἐξεπλήρωσαν τὸ χρέος αὐτῶν καὶ ἐδεήθησαν ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν διατελεσάντων κεκοιμημένων Ἀγιοταφιτῶν. Μετὰ τὸ μνημόσυνον ἐπηκολούθησεν ἄνοδος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου, ἔνθα προσηνέχθη τὸ κόλλυβον καὶ ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ηὐχήθη ἐν προπόσει ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν κεκοιμημένων Ἀγιοταφιτῶν, τῶν ἀφιερωσάντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν σκηνωμάτων τῆς ἐπὶ γῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_5_placeholder

ΤΟ ΣΑΡΩΜΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΗΘΛΕΕΜ 2009. ΟΙ ΑΡΜΕΝΙΟΙ ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἀνέκαθεν κρατοῦν καθεστῶς τῶν Ἀγίων Τόπων (Status Quo), ἡ

Βασιλική της Γεννήσεως της Βηθλεέμ καθαρίζεται άπαξ τοῦ ἔτους ὑπό τῶν τριῶν Μειζόνων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, ἤτοι τῶν Ἑλληνορθοδόξων, τῶν Φραγκισκανῶν καί τῶν Ἀρμενίων, ὡς ὀρίζεται ὑπό τοῦ καθεστῶτος καί εἰς ἡμερομηνίαν καθοριζομένην ὑπό τῶν Ὀρθοδόξων, ὀλίγον πρό τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων αὐτῶν.

Ὁ τρόπος τοῦ σαρώματος-καθαρισμοῦ αὐτοῦ καθορίζεται ἀπό τό κρατοῦν προσκυνηματικόν καθεστῶς, παγιωθέν ἀπό διμερεῖς καί διεθνεῖς συνθήκας.

Μνημονευτέον ὅτι εἰς τήν κυρίως Βασιλικήν ἔχουν δικαιώματα ἰδιοκτησίας καί προσευχῆς μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι. Οἱ Φραγκισκανοί καί οἱ Ἀρμένιοι ἔχουν δικαιώματα προσευχῆς εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον μετά τούς Ὀρθοδόξους. Οἱ Ἀρμένιοι ἔχουν δικαίωμα προσευχῆς εἰς τό παρεκκλήσιον τό εὕρισκόμενον εἰς τό βόρειον ἀνατολικόν κλίτος τῆς Βασιλικῆς τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου.

Ἡ ἀπόλυτος τήρησις τῶν διατάξεων τοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστῶτος συντελεῖ εἰς τήν ἁρμονικὴν συνύπαρξιν τῶν Χριστιανικῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων ἄνευ ἐντάσεων, διχονοιῶν καί φιλονεικιῶν.

Μέ τήν ἐλπίδα τῆς τηρήσεως τοῦ ἰσχύοντος καθεστῶτος μετέβησαν οἱ Ἀγιοταφῖται Πατέρες ἐξ ὅλων σχεδόν τῶν περάτων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς τήν Βηθλεέμ τήν Τρίτην, 16^{ην} / 29^{ην} Δεκεμβρίου 2009 καί ἤρξαντο τοῦ ἐτησίου σαρώματος, τῶν Φραγκισκανῶν καί τῶν Ἀρμενίων μετεχόντων ἐν ᾧ μέτρῳ καί ἐν ᾧ τόπῳ ὀρίζεται αὐτοῖς ὑπό τοῦ κρατοῦντος καθεστῶτος.

Εἰς τό παρεκκλήσιον, τό ἐν χρήσει ὑπό τῶν Ἀρμενίων, εἰς τό βόρειον-ἀνατολικόν κλίτος τῆς Βασιλικῆς, καθορίζονται μετ' ἀκριβείας καί σχολαστικότητος τά ὅρια τῆς δικαιοδοσίας καί τά δικαιώματα τοῦ καθαρισμοῦ τῶν Ὀρθοδόξων καί τῶν Ἀρμενίων. Τήν ὁροφὴν καί τὰς ἐσωτερικὰς ἀψίδας τοῦ παρεκκλησίου τούτου ἄνω τῶν κρίκων τῶν κανδηλίων καθαρίζουν οἱ Ὀρθόδοξοι, τό δάπεδον δέ οἱ Ἀρμένιοι. Πέραν τῶν ἄλλων δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας δημιουργοῦν σχεδόν καθ' ἕκαστον ἔτος εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦτο οἱ Ἀρμένιοι εἰς τούς Ὀρθοδόξους, πέρυσι ἀπεπειράθησαν ἐντόνως νά ἐμποδίσουν τούς Ὀρθοδόξους νά μετακινήσουν συμφῶνως πρὸς τό καθεστῶς τήν σκάλαν αὐτῶν διὰ τόν καθαρισμόν τῶν ἀψίδων καί τῆς ὁροφῆς, ἀνατολικῶς, δυτικῶς καί βορείως.

Κατόπιν ἐπανειλημμένων συζητήσεων τόν περυσινόν Δεκέμβριον, κατόπιν διαμαρτυριῶν τῶν Ἑλληνορθοδόξων καί κατόπιν ἐπεμβάσεως τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς, προσωπικῆς ἀποφάσεως καί ἐντολῆς τοῦ Προέδρου κ. Μαχμούδ Ἀμπάς Ἀμποῦ Μάζεν, προετάθη ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, τοῦ ἐκ Βηθλεέμ Ἑλληνορθοδόξου κ. Ζιγιάντ Ἰλ- Μπάντακ καί ὑπεγράφη ὑπό τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν προσκυνηματικῶν Κοινοτήτων τῆς Βηθλεέμ, ἤτοι τῶν Ἑλληνορθοδόξων, Φραγκισκανῶν καί τῶν Ἀρμενίων, συμφωνία καθορίζουσα τόν τρόπον καθαρισμοῦ τῶν ἀψίδων καί τῆς ὁροφῆς τοῦ ἐν λόγῳ παρεκκλησίου.

Ἐφέτος, ὅταν οἱ Ὀρθόδοξοι ἐτοποθέτησαν τήν σκάλαν των, διὰ νά ἀρχίσουν νά καθαρίζουν, οἱ Ἀρμένιοι κληρικοὶ ἠρνήθησαν νά ἀποχωρήσουν ἀπό τό παρεκκλήσιον, ὡς ὀρίζει ἡ συμφωνία καί νά παραμείνουν μόνον τρεῖς. Ὁ ἀριθμός οὗτος ὠρίσθη πρὸς ἀποφυγὴν φιλονεικίας ἐκ τῶν πολλῶν. Ἡ συμφωνία ὀρίζει τήν παραμονὴν ἐπίσης τριῶν μόνον Ἑλληνορθοδόξων κληρικῶν, ὅταν καθαρίζουν οἱ Ἀρμένιοι.

Οἱ Ἑλληνορθόδοξοι, παρόντος καθ' ὅλην τὴν ὥραν τοῦ σαρώματος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ', ἐζήτησαν ἀπὸ τὸν παρόντα Ὑπουργὸν τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Ζιγιάντ Ἴλ- Μπάντακ, τὸν καὶ συντάκτην τῆς συμφωνίας, καὶ ἐπίσης ἀπὸ τὴν Παλαιστινιακὴν Ἀστυνομίαν, τὴν ἐφαρμογὴν ἀπολύτως τῆς συμφωνίας, οὐδὲν πλέον, οὐδὲν ἔλαττον.

Ἐπὶ ὥρας οἱ Ἀρμένιοι ἤρνοῦντο νὰ ἀποχωρήσουν. Ὁ Ὑπουργὸς κ. Ζιγιάντ Ἴλ- Μπάντακ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀστυνομίας Βηθλεέμ ἔδειξαν ἀδράνειαν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας. Οἱ Ὀρθόδοξοι μέχρι καὶ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς Τρίτης ἐπέμειναν ἀπαιτοῦντες τὴν τήρησιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν, γνωρίζοντες τὴν τακτικὴν τῶν Ἀρμενίων, νὰ δημιουργοῦν παράνομα προσκυνηματικά ἐπεισόδια, προκειμένου νὰ κερδίσουν δικαιώματα.

Συνεπεῖα τῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἡ Βασιλικὴ παρέμεινε κλειστὴ διὰ τοὺς προσκυνητάς. Οἱ προσκυνηταὶ αὐτοὶ κατ' ἀνάγκην, λόγῳ τοῦ συνεχιζομένου καὶ μὴ ἀποπερατουμένου σαρώματος, παρέμειναν εἰς τὴν αὐλὴν χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ εἰσέλθουν.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', παρόντος καὶ τοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Παναγιώτου Πουλέα, εἶχε προσωπικὴν τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος διὰ θέματα Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ κ. Σπυρίδωνος Κουβέλη, καταγγέλλων τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο καὶ ζητῶν τὴν παρέμβασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρον κ. Μαχμούντ Ἀμπάς Ἀμποῦ Μάζεν.

Κατόπιν πολλῶν προσπαθειῶν ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, συνεφωνήθη ὅπως ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι θέσωμεν τὴν σκάλαν διὰ τὸν καθαρισμόν, ὡς καὶ ἐγένετο, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ παραμείνουν εἰς τὸ παρεκκλήσιον ὁκτὼ διακονηταὶ ἱερεῖς ἐκατέρωθεν, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ καθαρίσματος.

Παρά ταῦτα, οἱ Ἀρμένιοι ἱερεῖς ἤρνοῦντο νὰ ἐξέλθουν καὶ παρέμενον ὁλοέν καὶ περισσότεροι εἰς τὴν γωνίαν τοῦ παρεκκλησίου. Ἡμεῖς, οἱ Ὀρθόδοξοι, προαισθανόμενοι τὰς προθέσεις τῶν Ἀρμενίων, προειδοποιούσαμεν τὴν Ἀστυνομίαν νὰ μὴν ἀφήσῃ αὐτοὺς ἐντός.

Ἐν ᾧ ὁ ἡμέτερος διακονητὴς, Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, εἶχεν ἀνέλθει εἰς τὴν σκάλαν καὶ εἶχεν ἀρχίσει νὰ καθαρίζῃ, οἱ Ἀρμένιοι ἔσπασαν τὸν κλοιὸν τῆς Ἀστυνομίας, ἐκτύπησαν ἀστυνομικοὺς, ἐκτύπησαν τοὺς ἡμετέρους διακονητάς, ἔσπασαν δύο δάκτυλα τοῦ Ἱερομονάχου Μαθαίου, ἐτραυμάτισαν εἰς τὴν ὠμοπλάτην τὸν Ἱεροδιάκονον Ἀθανάσιον, ἐτραυμάτισαν εἰς τὸν τράχηλον μέ ἐνδεχομένην ἐγκεφαλικὴν διάσεισιν τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον, ἐπλήγωσαν τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Δημήτριον καὶ τὸν Πατριαρχικὸν Ἐπίτροπον τοῦ Κατάρ Ἀρχιμανδρίτην π. Μακάριον καὶ ἐκτύπησαν καὶ ἄλλους διακονητάς διὰ καρεκλῶν καὶ διὰ τῶν ράβδων τῶν σαρώθρων – σκουποξύλων καὶ κατέρριψαν τὴν ἀλουμινένιαν σκάλαν τοῦ καθαρίσματος.

Τούτων οὕτως ἐξελισσομένων, κατέφθασαν ἰσχυρότεραι Εἰδικαὶ Δυνάμεις τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐδημιούργησαν χωριστικὸν κλοιὸν μετὰξὺ ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων καὶ τῶν Ἀρμενίων πρὸς ἀποφυγὴν χειροτέρας συμπλοκῆς.

Ἡ ἔκρυθμος αὕτη ἀτμόσφαιρα ἐπεκράτησεν ἐπὶ ὥραν πολλήν, ἕως ὅτου αἱ Εἰδικαὶ

Δυνάμεις τῆς Ἀστυνομίας ἐπεβλήθησαν εἰς τοὺς Ἀρμενίους, ἀπεμάκρυναν τοὺτους καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἐστήσαμεν καὶ πάλιν τὴν σκάλαν καί, ἀσκοῦντες τὸ δικαίωμα ἡμῶν, ἐκαθαρίσαμεν τὰς ἀψίδας τοῦ περεκκλησίου ἀπὸ τῶν κρίκων καὶ ἄνω ὡς καὶ τὰ ὑπεράνω τῶν δοκῶν διαμερίσματα τῆς στέγης, τῶν ὁποίων ὁ καθαρισμός ἀνήκει εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους συμφώνως πρὸς τὸ προσκυνηματικὸν καθεστῶς.

Τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν ἐπαναλαμβανομένην ἀπαράδεκτον προσκυνηματικὴν συμπεριφορὰν τῶν Ἀρμενίων καὶ καταγγέλλει αὐτοὺς ἐπιτοπίως καὶ διεθνῶς ὡς δημιουργοὺς προκλήσεων, προβλημάτων, συγχύσεως καὶ ἀκαταστασίας εἰς τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, ἐν ᾧ μάλιστα τῶν ἐορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ παρὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην καλὴν διάθεσιν, διαλεκτικότητα καὶ κατανόησιν τῶν Ὀρθοδόξων.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_6_placeholder

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ /ΜΠΕΤΣΑΧΟΥΡ

Μία τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας εἰς τὴν Δυτικὴν Ὕχθην τοῦ Ἰορδάνου, σχεδὸν συνεχομένη τῆς Βηθλεέμ, εἶναι τὸ Χωρίον τῶν Ποιμένων-Μπετσαχούρ. Τό ὄνομά της φέρει ἀπο τοὺς ποιμένας, τοὺς βοσκούς οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν νύκτα τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προετράπησαν ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ψάλλοντας εἰς τὸν οὐρανόν τό: «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ» καὶ μετέβησαν εἰς τὴν Βηθλεέμ καὶ εὗρον βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν φάτνῃ (Λουκ. 2, 9-20).

Λόγῳ τοῦ γεγονότος τούτου, ναοὶ καὶ μοναστήρια ἰδρύθησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν καὶ εἰς τὰ περίχωρα αὐτῆς, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς Ἀγίας Ἑλένης (326 -336 μ.Χ.). Εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ δὴ εἰς ἀγροτικὴν ἐλαιόφυτον περιοχὴν, συνδεδεμένην μέ τὴν βιβλικὴν ἱστορίαν τοῦ Βοόζ καὶ τῆς Ρούθ (Ρούθ, 3 κ' 4), τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διατηρεῖ ἀρχαῖον βυζαντινὸν ναὸν τοῦ 4^{ου} αἰῶνος ὑπόγειον, ἐν λειτουργικῇ χρήσει μέχρι σήμερον ἐπ' ὀνόματι τῶν Ποιμένων, ἄνωθεν δέ αὐτοῦ διατηρεῖ μεταγενέστερον ναὸν τοῦ 5^{ου} αἰῶνος, ὁ ὁποῖος ἀνεσκάφη κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1970 καὶ διατηρεῖται ὡς ἀρχαιολογικὸς ἐπισκέψιμος βυζαντινὸς χώρος.

Πλησίον τούτου τοῦ ναοῦ ὁ μακαριστὸς ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου π. Σεραφεῖμ, ἀνήγειρε περικαλλῆ Ναὸν τῆς Συνάξεως τῆς Θεοτόκου μετὰ παρεκκλησίου τῶν Ἀρχαγγέλων καὶ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ περί τοὺς 15.000 κατοίκους, Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους, ἔχει τὸ Πατριαρχεῖον ἀκμάζουσας Ἀραβόφωνον Ὀρθόδοξον Κοινότητα, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ περί τὰ 7.000 μέλη. Ὁ Καθεδρικός ἐνοριακὸς Ναὸς

αὐτῆς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν Προπατόρων.

Διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς μνήμης τῶν Προπατόρων, συμπέσασαν ἐφέτος τὴν Κυριακὴν 14/27^η τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μετέβη εἰς τὸ Χωρίον τῶν Ποιμένων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Φθάσας εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἐγένετο δεκτός ἐν θερμῇ ὑποδοχῇ ὑπὸ τῶν Προσκόπων τῆς πόλεως, οἱ ὅποιοι ἐν παρελάσει τὸν συνώδευσαν μέχρι καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ τῶν Προπατόρων.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος ἐγένετο δεκτός ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ πυκοῦ ἐκκλησιάσματος καὶ ἐνδυθεὶς μανδύαν καὶ εἰσοδεύσας, προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου, ἐν συνεχείᾳ δὲ καὶ τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, Γεράσων κ. Θεοφάνους, καὶ Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τῶν Ἀγιοταφитῶν ἱερομονάχων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Προπατόρων, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ Ναοῦ καὶ μετεχόντων ἐν κατανύξει πλήθους τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς πόλεως. Ὁ Μακαριώτατος εἰς τοὺς πιστοὺς αὐτοὺς ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἔχοντα οὕτως:

«Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί, τελοῦντες μνημόσυνα, ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν... καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, ῥαβδὸν δυνάμεως ἡμῖν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον καὶ θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἀγνήν. Ἐξ ἧς τὸ ἄνθος παρῆλθε, Χριστός, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον».

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος μᾶς συνήγαγεν σήμερον εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον τόπον τοῦ Χωρίου τῶν ἀγραυλοῦντων ποιμένων, διὰ νὰ ἀνυμνήσωμεν ἀφ' ἑνὸς μέν δοξολογικῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εὐχαριστιακῶς τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν Χριστόν.

Καὶ δοξολογικῶς μέν, διότι εἰς αὐτόν τοῦτον τὸν τόπον, «ἐξαίφνης ἐγένετο, ὡς μᾶς πληροφορεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος Στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνοῦντων τὸν θεόν καὶ λεγόντων: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Εὐχαριστιακῶς δὲ διότι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς μεγάλης χαρᾶς: «ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ» γίνεται κατανοητόν διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας κοινωνίας τοῦ αἵματος καὶ τοῦ Σώματος τοῦ ἐν Βηθλεέμ «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου γεννηθέντος καὶ Παρθένου Μαρίας τεχθέντος» Θεοῦ Λόγου, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός, τοῦ ἐπικληθέντος «Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός (Ματ. 1, 18-25).

Σήμερον, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τελεῖ τὰ μνημόσυνα τῶν Ἀγίων Προπατόρων. Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ Προπάτορες αὐτοί; Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μνημονεύονται γεννεαλογικῶς καὶ ὀνομαστικῶς εἰς τὴν Βίβλον γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ (Ματ, 1,1) Οὗτοι εἶναι οἱ κατὰ σάρκα γενάρχαι καὶ Προπάτορες τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Τῆς ἱστορίας τῆς ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ἀποκαλυφθείσης μεγάλης βουλῆς τοῦ ἀγγέλου.

Ὁ ἄγγελος δέ οὗτος κατὰ τόν Προφήτην Ἡσαΐαν εἶναι θαυμαστός σύμβουλος, θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος (Ἠσ. 9,6).

Ὁ ἄγγελος οὗτος, μέ ἄλλα λόγια δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Χριστόν καί τήν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ. Ἡ δέ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ἱστορικός καί πνευματικός χῶρος, ἐντός τοῦ ὁποίου ἀναδεικνύονται οἱ σοφώτατοι προφῆται, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ καί τοῦ Ἰούδα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐγεννήθη ὁ ἐνανθρωπήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖον προσανείγγειλαν μέ τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὡς ψάλλει ὁ ὕμνωδός: «Σοφώτατοι θεῖοι, Πρῶται γεγέννηται, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, τόν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ καί Ἰούδα τικτόμενον Λόγον, θερμῶς προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ».

Τήν ἑορτήν τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Προπατόρων, παρέδωκαν εἰς ἡμᾶς, ἀδελφοί μου, οἱ Ἅγιοι καί πνευματοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, νά τελῶμεν πρίν καί ἐγγύς τῶν Χριστουγέννων διά δύο λόγους: Πρῶτον μέν, διότι οἱ Προπάτορες μέ γενάρχην αὐτῶν τόν Ἀβραάμ, κατενόησαν τό μυστήριον τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, τό μυστήριον τῆς θείας Ἐπιφανείας. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ, ὡς λέγει ὁ Συναξαριστής, τήν εὐταξίαν τῶν ὄντων συνιδῶν ἐκ τῶν ὁρωμένων τόν ἀόρατον ἔγνω καί Θεόν τοῦτον προσεκύνησε, διακρατοῦντα καί κυβερνῶντα τά πάντα.

Δεύτερον δέ διότι οἱ πρό τοῦ νόμου Πατέρες ἀνεδείχθησαν Προπάτορες τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἀβραάμ, ὁ κατεξοχήν γενάρχης Αὐτοῦ. Ἐπιπλέον δέ οἱ Προπάτορες ἐδικαίωσαν τῆς πρός ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους ἀναδείξεως τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας. «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας, λέγει ὁ ὕμνωδός, τήν ἐξ Ἑθνῶν δι' αὐτῶν, προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπός εὐκλείης, «ἡ ἀσπόρως τεκοῦσα Σε Παρθένος Μαρία».

Ἡ ἑορτή τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀγαπητοί μου, κατ' οὐσίαν μᾶς καλεῖ εἰς ἐτοιμασίαν διά νά προϋποπαντήσωμεν καί ὑποδεχθῶμεν τήν κάθοδον τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς οὐρανούς.

Ἡ φανέρωσις τοῦ Θεοῦ Λόγου «ἐν σαρκί» (Α' Τιμ. 3,16) πάνω εἰς τήν γῆν ἀποτελεῖ τήν θεμελιώδη προϋπόθεσιν τῆς ἀνόδου, τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τόν οὐρανόν. Εἰς τό πρόσωπον τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, ὁ Θεός ἐταπεινώθη διά νά ἐξυψωθῇ ὁ ἄνθρωπος. Ἐκεῖνος κατήλθεν εἰς τήν γῆν, διά νά ἀνέλθωμεν ἡμεῖς εἰς τόν οὐρανόν. Ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος, διά νά γίνωμεν, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι θεοί κατὰ χάριν. «Ὁ Θεός ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν», λέγει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

«Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν» ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας. Δεῦτε λοιπόν ἀγαπητοί μου, «διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καί ἴδωμεν (καί ἡμεῖς) τό ρῆμα τοῦτο τό γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν» διά νά προσφέρωμεν τά δῶρα τῆς μετανοίας, τῆς ταπεινώσεως καί τῆς πρός ἀλλήλους ἀγάπης, εἰρήνης καί δικαιοσύνης. Ἀμήν».

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν αἵθουσαν δεξιώσεων τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἔλαβον χώραν καί αἱ δέουσαι προσφωνήσεις καί ἀκολουθῶς παρετέθη τράπεζα τῆς Κοινότητος εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν Συνοδείαν Του.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

ngg_shortcode_7_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΡΙΜΥΘΟΥΝΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καί ἐξῆς ἔκτισε ναοὺς καί μοναστήρια εἰς τὴν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων καί μάλιστα εἰς τὴν χριστιανικὴν συνοικίαν.

Σήμερον τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διατηρεῖ 20 Μονάς ἐντός τῶν τειχῶν τῆς Παλαιᾶς Πόλεως. Μία τῶν Μονῶν τούτων κοντά εἰς τὴν πύλην τῆς Δαμασκοῦ εἶναι αὕτη τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰς τὴν μονὴν ταύτην ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος. Τὴν παραμονὴν ἔγινε εἰς αὐτὴν ὁ Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς μετέβη εἰς τὴν Μονὴν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔνθα εἰς τὸν ἀπέριττον ναόν τοῦ Ἀγίου προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργοῦντος Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους.

Εἰς τό συνωστιζόμενον ἐκκλησίασμα ἐξ Ἑλληνοφώνων, Ἀραβοφώνων, Ρωσσοφώνων καί Ρουμανοφώνων πιστῶν ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον περὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος ὡς ἔπεται:

«Ἀνῆλθες πρὸς τό ὄρος τῆς θεωρίας. Εἰσέδυσ εἰς τὸν γνώφον τῆς ἀπαθείας. Πλαξί δέ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος καί θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου, Σπυρίδων ὅσιε».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χαρᾶς πεπλήρωται σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι ἡ Θεοτόκος Μαρία ἐπείγεται νά γεννήσῃ τὸν Βασιλέα τοῦ παντός. Σήμερον ἄρχεται ὁ Ἄναρχος καί σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. Τό σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ εἰσδέχεται τὸν Συνέχοντα τὰ πάντα.

Τῆς χαρᾶς αὐτῆς μέτοχος καί κοινωνός ἐγένετο καί ὁ σήμερον πανηγυρικῶς τιμώμενος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Σπυρίδων ὁ θαυματουργός.

Καί ποία εἶναι ἡ χαρά αὕτη; εἶναι ἡ χαρά τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου πού ἔλαβε χώραν εἰς τό ταπεινόν σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Θεός, μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, κατῆλθεν εἰς τήν γῆν καί ἐφανερώθη, ἀπεκαλύφθη εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους σωματικῶς διά νά τόν γνωρίσωμεν τόσον μέ τούς φυσικούς ὀφθαλμούς ὅσον καί μέ τούς πνευματικούς ὀφθαλμούς τῆς ψυχῆς.

Τό μέγα καί ἀνερμήνευτον τοῦτο μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας, δηλαδή τῆς ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐπαναλαμβάνεται ἐν παντί καί πάντοτε καί διά πάντα ἄνθρωπον ἐντός καί διά μέσου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀψευδής μάρτυς τοῦ γεγονότος τούτου εἶναι καί ὁ σήμερον ἐορταζόμενος ἅγιος Σπυρίδων ὁ Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά ἀνέλθῃ εἰς τό ὄρος τῆς θεωρίας καί νά εἰσέλθῃ εἰς τόν θεῖον γνόφον τῆς ἀπαθείας ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός. Ὁ δέ γνόφος οὗτος δέν εἶναι ἄλλο τι ἀπό τό θεῖον σκότος, ὅπου κατοικεῖ ὁ Θεός, «ὁ θεῖος γνόφος ἐστί τό ἀπρόσιτον φῶς», διδάσκει ὁ Ἅγιος Διονύσιος ὁ Ἀρειοπαγίτης.

Αὐτό ἀκριβῶς, ἀδελφοί μου, τό ἀπρόσιτον φῶς εἶναι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἀπελάμβανεν εὐρισκόμενος εἰς κοινωνίαν μέ τόν Θεόν. Τήν δόξαν αὐτήν τήν ὁποίαν ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ἐκουσίως μέ τήν δικήν του ἐλευθέραν ἐπιλογήν ἀπώλεσεν, αὐτήν τήν δόξαν ἀπεκάλυψεν καί ἐφάνέρωσεν ἐν σαρκί σαρκικῶς ὁ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ Ναζαρέτ, γεννηθεῖς Χριστός ὁ Θεός καί Σωτήρ ἡμῶν, εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους.

Τοῦ Θεοῦ τούτου φωτός ἐγένετο ὅχι μόνον θεωρός καί κοινωνός ὁ Ἅγιος Σπυρίδων, ἀλλά καί θεράπων, ὑπηρέτης γνήσιος. «Πλαξί δέ τῆς καρδίας σου», λέγει ὁ ὕμνωδός, «εἰσεδέξω Νόμον σωτήριον ὡς ἱερώτατος καί θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου, Σπυρίδων, ὅσιε». Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ὅσιος Σπυρίδων ἐνεχάραξε εἰς τάς πλάκας τῆς καρδίας του τόν Νόμον τόν σωτήριον, δηλαδή τόν Νόμον τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Διά τοῦτο καί ἀνεδείχθη πραγματικός, γνήσιος ὑπηρέτης τοῦ Δεσπότη αὐτοῦ, τοῦ Χριστοῦ.

Νά ποῦ ὀφείλεται, ἀγαπητοί μου, ἡ θαυματουργός δύναμις τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Τό νέον Νόμον τόν σωτήριον καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, νά ἐγχαράξωμεν εἰς τήν καρδίαν μας, ἐάν ὄντως θέλωμεν νά γίνωμεν ἀφ' ἐνός κοινοί καί μέτοχοι τῆς χαρᾶς τοῦ σεσαρκωμένου Θεοῦ γνόφου, τοῦ Θεοῦ φωτός, δηλαδή τῶν Χριστουγέννων, ἀφ' ἐτέρου δέ νά τιμήσωμεν τόν γνήσιον θεράποντα τοῦ Χριστοῦ, Ἅγιον Σπυρίδωνα, τόν θαυματουργόν. Ἀμήν».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καθηγούμενος, ἱερομόναχος π, Ματθαῖος, ἐδεξιώθη τόν Μακαριώτατον καί τούς συνεορταστάς εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ

ΚΩΜΗΝ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑΣ

Μία από τās μεγάλας πόλεις τῆς Δυτικῆς Ὑχθης τοῦ Ἰορδάνου, γειτονική τῆς Βηθλεέμ, νοτιοδυτικῶς τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ, εἶναι τῆς Μπετζάλλας, ἀριθμοῦσα περί τούς 17.000 κατοίκους.

Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τό Πατριαρχεῖον διατηρεῖ ἀνέκαθεν Ὁρθόδοξον Ἀραβόφωνον Κοινότητα μέ 7.000 περίπου μέλη.

Πολιοῦχοι Ἅγιοι τῆς Κοινότητος αὐτῆς εἶναι ἡ Θεοτόκος καί ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἡ Κοινότης διατηρεῖ ναόν πρός τιμὴν τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου ἀπό τό ἔτος 1862. Διατηρεῖ ἐπίσης ναόν πρός τιμὴν τοῦ ἁγίου Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ. Οἱ δύο αὐτοὶ ναοὶ εἶναι μεγαλοπρεπεῖς καί καλαίσθητοι, ἀρχιτεκτονικά ἐπιτεύγματα, μαρτυροῦντα τὴν δυναμικότητα τῆς Κοινότητος, τῆς ὁποίας ἐξυπηρετοῦν τās λατρευτικὰς ἀνάγκας.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐορτάζεται ἐτησίως ἐπὶ τριήμερον ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τῆς Μπετζάλλας καί ὅχι μόνον ὑπ αὐτῶν. Ἡ ἐορτὴ αὐτὴ τῶν Ὁρθοδόξων γίνεται καί ἐορτὴ ὅλων τῶν χριστιανῶν, ἀκόμη καί τῶν μὴ χριστιανῶν κατοίκων τῆς πόλεως κοινωνικῶς. Ὁ Ἅγιος Νικόλαος γίνεται δεκτὸς ἀπὸ ὅλους ὡς ὁ Ἅγιος τῆς πόλεως.

Διὰ νὰ τιμήσῃ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν, προσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Μπετζάλλας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ συνοδείας ἀπὸ τό Πατριαρχεῖον τὴν πρῶϊαν τοῦ Σαββάτου, τῆς 6^{ης} /19^{ης} Δεκεμβρίου 2009.

Φθάσας ὁ Μακαριώτατος, κατηνύθη πρός τό ἡγουμενεῖον τοῦ Πατριαρχείου, ὅπου ὑπεδέχθη Αὐτόν ὁ ἡγούμενος Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Νάρκισσος μετὰ τῶν τριῶν ἀγάμων Ἀραβοφώνων ἱερέων τῆς Μπετζάλλας καί τῆς Ἀστυνομίας.

Ἀπὸ τό ἡγουμενεῖον ὁ Μακαριώτατος ἦλθεν εἰς τόν πολὺ πλησίον εὕρισκόμενον ἱερὸν ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου ὑπεδέχθησαν Αὐτόν ἐνδεδυμένοι οἱ Ἱερεῖς, οἱ Ἐπίτροποι καί ὁ λαός. Ἐνδυσθεὶς μανδύαν, εἰσώδευσε καί εὐλογήσας, ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν, ἐν συνεχείᾳ δέ προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου καί ἠυλόγησε τούς ἄρτους.

Ἀκολούθως ὁ Μακαριώτατος προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Μπαντούμη καί Λαζέτης τοῦ Πατριαρχείου τῆς Γεωργίας κ. Δημητρίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν καί συμπροσευχομένου τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Βηθλεέμ, Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου, συλλειτουργούντων Ἱερομονάχων, Ἱερέων καί Διακόνων, συμπροσευχομένων δέ ἐν βαθείᾳ κατανύξει καί ταπεινώσει πλήθους Ὁρθοδόξων πιστῶν, κατανυκτικῶς δέ ψαλλόντων τῶν μελῶν τῆς καλλιφώνου χορωδίας τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Ράτζη Ζεντάν καί ἄλλων Προυχόντων καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον εἰς τούς πιστοὺς περί τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς. Τό τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα. Ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἢ βοήθεια... Ἱεράρχα Νικόλαε... (Στίχ. Ἐσπερινοῦ.)».

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί. Εὐλαβεῖς Χριστιανοί. Πανηγυρίζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καὶ μάλιστα ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Κοινότης τῆς Παλαιστινιακῆς πόλεως ἡμῶν Μπετζάλλας ἐπὶ τῇ Πανιέρῳ μνήμῃ τοῦ Προστάτου αὐτῆς Ἀγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.

Πράγματι, ἀδελφοί μου, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀνεδείχθη προστάτης καὶ ὑπέρμαχος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ: «Νέος Ἀβραάμ ἐδείχθη Νικόλαε, ὡς μονογενῆς υἱός προσάξας τὸν νοῦν τῷ Δεσπότη σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων αἰεὶ».

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Ἅγιος Νικόλαος διεκρίθη εἰς τὴν χορείαν τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας τόσον διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ εὐαγγελίου, τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας, δηλαδή τῆς σωζούσης ὁρθῆς πίστεως, ὅσον καὶ διὰ τῆς διαθέσεως τῆς ψυχῆς του ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου Του. Ἰδού τί λέγει καὶ πάλιν ὁ ὕμνωδός περὶ τοῦ Νικολάου: «Ὁμματι νοός, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὁρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ τὸν Υἱόν καταγγείλας ἡμῖν καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὁρθόδοξον πίστεως τὰ σεπτὰ σου προθεῖς κατορθώματα».

Ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος ὡς γνωστόν ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους τῶν διωκτῶν τοῦ Χριστοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Οὗτος διεκρίνετο διὰ τὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν του ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀρετὴν καὶ εὐσέβειάν του. Τοῦτο τὸν κατέστησε ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή Ἀρχιερέα καὶ Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Μύρων τῆς Λυκίας. Ὑπὸ τὴν ιδιότητα δὲ αὐτὴν παρέστη εἰς τὴν Α' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῆς Νικαίας, τῆς συγκληθείσης ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου τὸ 325 μ.Χ. Ἡ συμβολὴ δὲ τοῦ Ἐπισκόπου Μύρων εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν σύναξιν τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων ὑπῆρξεν καταλυτικὴ. Καί τοῦτο, διότι κατέδειξεν ὡς πλάνην τοῦ διαβόλου τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἀρείου, ὁ ὁποῖος (Ἄρειος) θεωρεῖται ὁ πατήρ καὶ ἀρχηγός ὅλων τῶν αἱρέσεων, παλαιοτέρων καὶ συγχρόνων.

Ἐάν σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστιανικὸς κόσμος ἢ μᾶλλον οἱ Χριστιανοὶ ἀνά τὸν κόσμον εἶναι διηρημένοι καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοι ἀλλήλων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν αἵρεσιν τοῦ Ἀρειανισμοῦ, ἡ ὁποία (αἵρεσις) ἐμφορεῖται καὶ ἐμπνέεται οὐχὶ ἀπὸ τοῦ φρόνημα τῆς πραότητος καὶ ταπεινότητος τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος «μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμί καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ» (Ματθ. 11, 27-30), ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ φρόνημα τῆς ἐπάρσεως τοῦ Σατανᾶ, τοῦ πατρός τοῦ ψεύδους, τοῦ ὁποῖου Σατανᾶ ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης «οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα (Ἀποκ. 2, 24).

Ἰδού λοιπόν, διατί ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τὸν θαυμασμόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔπαινον πρὸς τὸν Ἅγιον Νικόλαον, λέγων: «Ποίοις μελωδικοῖς ᾠμασιν ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην. Τὸν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον. Τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην, τὸν μέγαν προσασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον. Τὸν πάντας τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα. Τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου καὶ θερμόν ἀντίμαχον. Τὸν δι' οὗ τὴν τούτου ὀφρῦν, ὁ Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος».

Δικαίως, λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀναδεικνύεται, ἀλλὰ

καί ἀναγνωρίζεται ἀπό τήν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Κανὼν τῆς πίστεως καί ἡ εἰκὼν τῆς πραότητος.

Τοῦ Κανόνος τούτου τῆς πίστεως καί τῆς εἰκόνης τῆς πραότητος καλούμεθα καί ἡμεῖς ἀγαπητοί μου χριστιανοί νά γίνωμεν μιμηταί καί κοινωνοί καί μάλιστα κατὰ τήν περίοδον τῆς νηστείας τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Ἐάν ὄντως θέλωμεν, ὁ ἐν τῇ φάτνῃ τοῦ σπηλαίου γεννηθεῖς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς Θεός Λόγος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός νά ἀνακλιθῇ ἐν τῇ φάτνῃ τῶν σωματικῶν ἡμῶν σπηλαίων, δηλαδή τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, παμμάκαρ Νικόλαε, μή παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπέρ ἡμῶν τῶν πίστει καί πόθῳ τιμώντων αἰεὶ τήν χαρμόσυνον καί πανίερον μνήμην σου.

Μή παύσῃ, Ἄγιε Νικόλαε πρεσβεύων ὑπέρ τῆς εἰρήνης καί τῆς καταλλαγῆς τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἰδιαιτέρως δέ τῆς περιοχῆς τῆς Ἀγίας Γῆς. Ἀμήν».

Ἐπὶ ὥραν πολλήν ὁ Μακαριώτατος μετέδιδε τήν θ. Κοινωνίαν εἰς τάς μακράς καί πυκνάς σειράς τῶν προσερχομένων πιστῶν.

Ἡ θ. Λειτουργία ἀπεδείχθη καί πάλιν ὀρθοδόξῳ τῷ τρόπῳ ἕνα ἄνοιγμα καί μία κάθοδος τοῦ οὐρανοῦ εἰς τήν γῆν, μία ἀνάτασις καί ἀνάβασις τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τόν οὐρανόν, διὰ μίαν εἰσέτι φοράν μία δωρεά τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς δι' ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, συνέχισιν τῆς ζωῆς καί σωτηρίαν. Ἀποροῦσε κανεῖς, πῶς ἀπό τήν θεωρουμένην «Ὁρθόδοξον ἀδυναμίαν» ἠδύνατο νά ἐξέλθῃ τόση δύναμις προσευχῆς καί ἀπό τήν λεγομένην «ὀρθόδοξον ἀταξίαν» τόση κατάνυξις προσευχῆς καί τάξις καί εὐπρέπεια θ. Λειτουργίας.

Ἡ χορωδία μέ τήν ψαλμωδίαν της, ἰδίᾳ ὅμως μέ τούς ὕμνους τοῦ Κοινωνικοῦ «Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...» καί τούς ὕμνους τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου πρὸς τήν θεοτόκον, κατένυξε βαθέως καί προητοίμασε διὰ τήν θ. Κοινωνίαν τούς προσερχομένους πιστούς, ἀλλά καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πέριξ τοῦ Ναοῦ, ἀλλά καί εἰς τό κάτωθι τοῦ Ναοῦ σπήλαιον, μέ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἔνθα πιστεύεται ὅτι διῆλθε ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὅταν ἦλθε ὡς προσκυνητῆς εἰς τούς Ἁγίους Τόπους.

Μετά τήν λιτανείαν, συνοδεία τοῦ Μακαριωτάτου, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς καί λαός ἐπέστρεψαν εἰς τόν ἱερόν Ναόν, ψάλλοντες τό: «Τίς Θεός Μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν...».

Μετά τήν διανομήν τοῦ ἀντιδώρου καί τήν ἀπόλυσιν τοῦ λαοῦ, ἐπηκολούθησεν ἐπίσκεψις εἰς τήν Τζαμαΐγια Ἰλ-Χσάν, δηλαδή εἰς τόν «Φιλανθρωπικόν Σύλλογον», ὁ ὁποῖος εἶναι κέντρον ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων καθιδρυμάτων τῆς πόλεως, μεθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἐπίσκεψις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί φιλόφρων δεξίωσις ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ναρκίσσου, ὁ ὁποῖος εἶχε διακοσμήσει μέ εὐπρέπειαν καί τόν ναόν καί τό ἡγουμενεῖον καί διὰ πολυποικίλων καλυμμάτων τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ὥστε νά μπορῇ νά τοῦ εὐχρηθῇ κανεῖς: «Ἀγίασον Κύριε τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου».

Τέλος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νάρκισσος καί ἡ Κοινότης παρέθεσαν εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν Συνοδείαν του τράπεζαν ἰχθύων εἰς τόν ξενοδοχεῖον ANGEL τῆς πόλεως.

Ὅντως ἡ ἑορτή αὐτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Ὁρθοδόξων τῆς Μπετζάλλας ἀπεδείχθη πάνδημος ἑορτή τῆς πόλεως διά προσευχήν καί ἐπικοινωνίαν καί διά πολλούς ἐκ τῶν κατοίκων καί δυνατότης ἐργασίας διά τόν ἄρτον τόν ἐπιούσιον, ἰδίᾳ μάλιστα ὑπό τās παρούσας δυσμενεῖς συνθήκας τῆς ζωῆς τῆς Βηθλεέμ καί τῶν περιχώρων της.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας